

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ : Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως δρ. 6. — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐτησίως φράγκα χρ. 7.

ΕΤΟΣ Α'.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πετράκη, ἀριθ. 15 β (πλησίον Μητροπόλεως)

ΑΡΙΘ. 11.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

18 Φεβρουαρίου 1898

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επὶ τοῦ Ἀκροκορίνθου, ὑπὸ Δ. Κ. Βαρδουνώτου. — Τὸ Νόθο, ποίημα ὑπὸ Σπύρου Μασσούκα. — Τὸ ὄνειρο, ὑπὸ Σειρίου. — Μυγδαλιά, ποίημα, ὑπὸ Δημ. Φραγκοπούλου. — Εἰς τὰ Βάθη τοῦ Σάν-λαίου, ὑπὸ Ὁλ. Κ. — Τί ἦθελα ; ποίημα ὑπὸ Νικ. Κεπενέ. — Ἕλληνες Καλλιτέχναι, ὑπὸ Σπ. Δε-Βιάζη. — Σὲ Σένα, ὑπὸ Ἐ. καταράτου. — Ἱστορία δύο ταξιδιωτικῶν περιστερῶν, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ι. Βαχαβιόλου. — Εἰς τὴν παρὰ τὸ Ζάππειον Λίμνην, ποίημα, ὑπὸ Α. Ἀποστολοπούλου. — Ἀνάλεκτα.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

1898

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΗΧΕΛΗ ΚΑΙ ΠΕΤΑ

Ἐν Πάτραις

Ἄπαντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτὰ. Ζύθος ἐγγώριος, Μονάχου καὶ Βιέννης, Ζυμπόν, εὐρωπαϊκοὶ τυροί. Κονιάκ, κτλ.

Ὁ ἐπὶ πεντατίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις καὶ Γερμανίᾳ ἰατρός κ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

Δίχεται 8—9 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 6—παρὰ τῆ πλατ. Ἐλευθερίας

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ VERMOREL

Γενικός ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Πάτραις

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ὁ „ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ“

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ

Ὁδὸς Ἐρμού· κάτωθι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γλυκυμάτων, φοντάν ἀρίστης ποιότητος, καθαριότητος, περιποίησης δι' ὅλα τὰ γούστα.

Τιμαὶ Δημοκρατικαί.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ

ΓΑΡΟΥΦΑΔΙΑΣ Ι. ΣΤΡΑΝΗ

Ἐν Ζακύνθῳ

Κατασκευάζει διάφορα μεταξωτὰ μανδύλια, φορέματα σαντακρούτας, σάρπες καὶ διαφόρους στόρας πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν, κατασκευάζονται καὶ ποδιές.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ „Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ“ Α. ΠΕΠΑΝΟΥ

Πλατεία Γεωργίου Α' Ἐν Πάτραις.

Καφὲς καθαρὸς

ΧΑΛΒΑΔΟΠΟΙΕΙΟΝ Ἐν Πάτραις

Ἀδελφῶν ΤΣΟΥΡΗ

Ὁδὸς Ρήγα Φεραίου πλησίον πλατείας Γεωργίου Α'

ΔΗΜ. καὶ ΠΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΪΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩΛΑΙ Ἐν Πάτραις

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΕΥΡΩΠΗ,"

Ἐν Ζακύνθῳ

ΣΠ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ

Καθαριότητος δωμάτων ἔκτατος—Μαγειρικὴ οἰκιακὴ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΤΣΑΣ ΜΑΡΑΚΑΡΗ

Ἐν Καλάμεις

Κατασκευάζονται ὑποκάμισα, ἐσώβρακα, νυκτικά, ἀναλαμβάνει προίκας κατ' ἀποκοπὴν καὶ ὅ,τι δὴποτε ἀναγόμενον εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἐκτελεῖ μετὰ φιλοκαλλίας, ἐπιτηδειότητος, ταχύτητος καὶ εὐφθηνίας ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠ. ΣΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Τριπόλει κάτωθι Ἁγίου Βασιλείου

Καπνὰ καὶ Σιγαρέτα ἔκτακα

Διονύσιος Κουτδικόπουλος

Ἴατρος—χειροῦργος

Ἐν Πάτραις

HOTEL NATIO TYN ANTOINE MAVROPODIS ZANTE (Grèces)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ

Ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 96

Ἐγγυημένα ὀλόμαλλα εἶδη.—Φλανέλλαι, ἐσώβρακα, Τσιραπια, Τρικὰ, Ζιλέ Στρατιωτικὰ, Κασκορέ, ἐσωφόρια καὶ

Ὅλα τὰ εἶδη τῆς πλεκτικῆς

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν Πάτραις

Π. Κ. Δημακοπούλου

Καθ.ριότης — περιποίησης — εὐφθηνία

Εἰς τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Ἀργοστόλιον συνιστῶμεν θερμῶς τὸν περιποιητικώτατον κ.

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΒΟΥΤΣΙΝΑΝ

Διευθυντὴν καλλίστου ξενοδοχείου μετ' ἐστιατορίου, εὐρωπαϊκώτατα κατηρητισμένου.

Ὅλοι εἰς τοῦ Σωτήρη

ΜΕΓΑ ΒΑΦΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙ' ΑΤΜΟΥ
Κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 17

Ἐν τῷ καταστήματι βαρυνταὶ ἅπαντα τὰ ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γαντῖα καὶ πτερὰ μετὰ φρεζαρίσματος ἀπαραμίλλου.

Κ. Χ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Βυρσοδεφεῖον Ἐν Πάτραις

Ἐπὶ τῆς παραλίας συνοικία Τσιβιδῆ

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ „Ο ΑΣΤΗΡ“

Ν. Ε. ΔΙΓΕΝΗ

Ἐν Ναυπλίῳ

Πλατεία Συντάγματος

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΟΣ

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩ

ἀδελφῶν Ν. ΦΙΛΙΩΤΗ

Τὸν καθαρώτερον καὶ ἀγνότερον σάπωνα εὐρίσκετε εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀδελφῶν Φιλιώτη

Τιμαὶ μέτριαι—ποιότης ἔξοχος

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Πάτραις

Ἄπασαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ σκευασαὶ — ἱαματικὰ ὕδατα Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἑλληνικά.

Après un stage de trois ans dans les services de M Lanceraux Straus, Potain, Pirard Protesseurs de Clinique de la Faculté de Paris.

LE DOCTEUR

G. A. DEMETRIUS

Vient d'arriver et donne des consultations chez lui tous les jours de 8—10 et de 2—5 1)2.

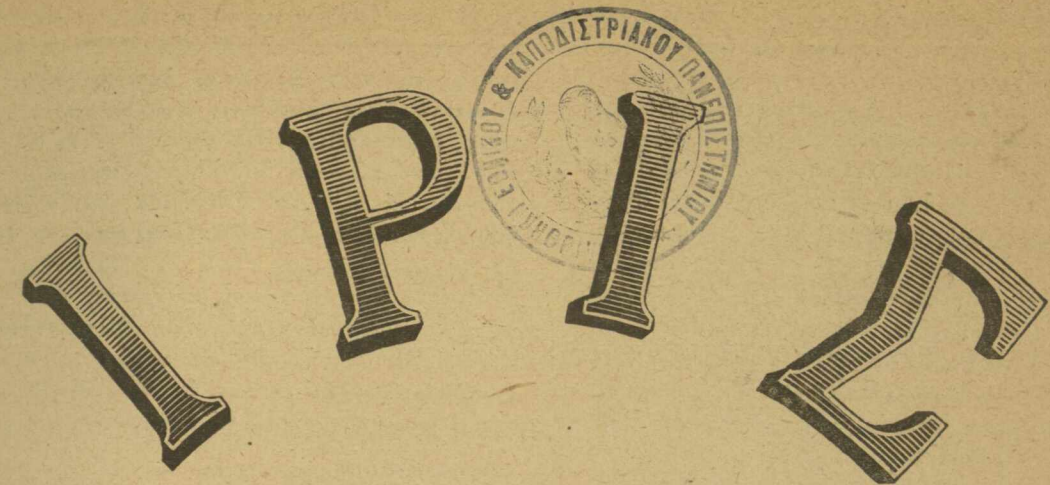
19 N° Rue de la Métropole.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΖΙΝΗ

Ὁδὸς Αἰόλου 170

Πωλοῦνται διάφορα κοσμήματα χρυσῆ καὶ ἀργυρῆ ὡς καὶ ὀρολόγια.

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἜΤΟΣ Α'.

15 Φεβρουαρίου 1898

ΑΡΙΘΜΟΣ 11

ΕΠΙ-ΤΟΥ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Συνέχεια)

Γ'

Λυκαυγὲς καὶ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.

Ἡ θεὰ τῆς πρώτης αὐγῆς, ἡ εὐπλόκαμος, ὄροσερὰ καὶ σφριγῶσα κόρη τοῦ Ὑπερίονος καὶ τῆς Θείας, ἡ φαεσφόρος ἠριγένεια καὶ ροδοδάκτυλος Ἥως ἐγείρεται ἐκ τῆς ἐν τῷ ὠκεανῷ κροκοπέπλου εὐνῆς αὐτῆς καὶ, κρατοῦσα ὄψα φωτὸς, ἀνέρχεται πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐπὶ περικαλλοῦς δίφρου, συρομένου ἐξ Ἰππων παλλεύκων.

Ἄμα τῇ ἐμφανίσει αὐτῆς, ἡ φύσις σκιρτᾷ καὶ μεταβάλλει ὄψιν. Ἀρχεται διαχρονόμενον ἀπ' ἀνατολῶν τὸ λυκαυγὲς, ἀραιοῦνται κατ' ὀλίγον οἱ ἀστέρες, φεύγει πρὸς τὴν δύσιν τὸ σκότος καὶ καταθέλγει ἡμᾶς ὠραῖον καὶ ποιητικώτατον θέαμα ἡμέρας τε ἄμα καὶ νυκτός. Πρὸς ἀνατολὰς φωτίζεται καὶ λευκάζει ὁ δρίζων, πρὸς δυσμὰς φαίνεται ἔτι ἡ νύξ μετὰ τινῶν ἀστέρων, λαμπρότων ἀκόμη καὶ σκιαζέται πυκνότερον ἐκ τῆς ὑπερμεγέθους Κυλλήνης, ἥτις ὑψοῦται, ὡς παμμέγιστος καὶ ἀπέραντος μέλας ὄγκος, κατὰ δ' ἐπικρατεῖ ἔτι βαθὺ τὸ σκότος, καλύπτου τὴν γῆν. Ρεμβάζομεν εἰς περικαλλεῖς ἀντιθέσεις εἰκόνων, σκιερῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν, φωτιζόμενοι βαθμηδὸν ἐκ τοῦ φωτός τοῦ λυκαυγούς, ροφῶντες τὴν δρόσον τῆς αὐγῆς καὶ ἀναπνεόντες νέαν ζωὴν εἰς τὴν γλυκυτάτην ἐωθινήν αὔραν.

Δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων ποιητῶν, ἐξ ὧν γνωρίζω, ἐξ-εἰκόνησαν τὸ λυκαυγὲς μετ' ἀπαραμίλλου χάριτος καὶ φυσικότητος. Ὁ Καρασσούτσας ἐψάλλε :

Φῶς ἱλαρὸν τὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ πληροῖ·
Τῶν ἀστρῶν ἀραιοῦνται οἱ φωταυγεῖς ὄρωροι.
Σκιαύγεια ὠραία! μαγευτικὴ στιγμή!
Γλυκεῖας δρόσου ραίνουσι τὴν φύσιν σταλαγμοί.
Τὸ φῶς μετὰ τοῦ σκότους συγχέοντ' ἀναμιξ,
Δὲν εἶν' ἡμέρ' ἀκόμα, δὲν εἶνε πλέον νύξ.

Ἐράμιλλοι δὲ πρὸς τοὺς πλήρεις χάριτος καὶ ζωῆς στίχους τούτους εἶνε καὶ οἱ τοῦ Ζαλοκώστα :

Χρυσόνει τὴν ἀνοτολὴν γλυκὴ τοῦ ῥόδου χροῶμα
Καὶ τῆς Ἡοῦς μετέωρον ἐπικρεμᾶται τ' ὄμμα.
Καὶ τρέμων λαμπυρίζει.
Καὶ τ' ἀστρα τ' ἄλλα σβύνονται, πλὴν τῆς νυκτός ἀκόμα.
Τὸ πρόσωπον μαυρίζει.
Ἐβῶτων ὦρα, κρύφιον φωτὸς καὶ σκότους κράμα.
Καθ' ἣν τὸ ῥόδον θάλλει
Καὶ διδεται μεγάλη
Ἄπο τὴν φύσιν ὤθησις εἰς τῆς ζωῆς τὸ δράμα.

Προβαίνει κατ' ὀλίγον τὸ φῶς τῆς αὐγῆς, ἐκλείπεται καὶ οἱ τελευταῖοι ἀστέρες καὶ φεύγουσι τὰ σκότη πέραν τῶν κορυφῶν τῆς Κυλλήνης. Γαλήνη βαθεῖα ἐπικρατεῖ πανταχοῦ

Τὸ πᾶν φωτίζεται ἤδη περὶ ἡμᾶς καὶ ἡ σκηνογραφία μεταβάλλεται εἰς πανόραμα ἐξαισίον. Εὐτυχῶς ὁ δρίζων εἶνε αἰθριώτατος. Ἡ φύσις ἅπασα ἀνηγέρθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτῆς καὶ ἀναφάνεται διχοδικῶς ὄρη, λόφοι, βράχοι, θάλασσα, κόλποι, ἀκρωτήρια, νῆσοι, πεδιάδες, πόλεις καὶ κῶμαι. Εἶνε γλυκυτάτη καὶ ποιητικὴ ἡ μυστηριώδης αὐτῆ ἄραις τοῦ πεπύου τῆς νυκτός καὶ ἡ ἀνογέννησι τῆς φύσεως εἰς τὸ φῶς τῆς ἡέρας, τὸ διαχρονόμενον εἰς τὴν γῆν.

Ίδου πρὸς ἀνατολὰς ὁ λαϊκὸς τοῦ Ἰσθμοῦ, ὁ ἀπὸ τοῦ Περιάνδρου ἄλλοτε συνάπτων δύο ἡπείρους καὶ χωρίζων δύο θαλάσσιον, ἀπὸ δὲ τοῦ στρατηγῶν Τύρ διὰ τῆς διώρυγος συνάπτων δύο θαλάσσιον καὶ χωρίζων δύο ἡπείρους. Εὐκρινῶς φαίνεται τὸ στενωπὸν αὐτοῦ μέρος, ἐφ' οὗ ἐγένετο ἀρτίως ἡ τομῆ. Ἐνθεν καὶ ἐνθεν αὐτοῦ ἐκτείνονται οἱ δύο κυανίζοντες καὶ θελκτικοὶ κόλποι, ὁ Κορινθιακὸς καὶ ὁ Σαρωνικὸς καὶ καταδεικνύουσι φυσικωτάτην τὴν χαρίεσσαν εἰκόνα τοῦ Φιλοστράτου. Εἰς τὸν δυτικὸν τοῦ Σαρωνικοῦ μυχὸν βλέπομεν τοὺς λιμένας τοῦ Σχοινοῦντος καὶ τῶν Κεγγρεῶν μὲ τὸ παρακείμενον ἄλλος κυπαρίσσιον, τὸ ἀντικαταστήσαν ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον Κράνειον καὶ τὰ πρὸς νότον ὑψοῦμενα Ὀνειὰ ὄρη. Αἱ νησίδες τοῦ Σαρωνικοῦ φαίνονται, ὡς μικραὶ νῆσοι, ἐπιπλέουσαι τῶν ὑδάτων. Διακρίνονται δὲ ἡ Μεγαρικὴ, ἡ Σαλαμῖς καὶ ἡ Ἀττικὴ, ἰδίως δὲ ἡ ἱερὰ Ἀκρόπολις. Πρὸς βορρᾶν ἡ ὑψηλὴ καὶ ἱστορικὴ Γεράνεια, ὁ Ἐλικῶν, τὰ βουνὰ τῆς Περαχώρας, ἡ κώμη τοῦ Λουτρακίου καὶ ὁ περιφημὸς Παρνασσός, περικλυσμένοι διὰ ζώνης νεφῶν, ἐνῶ ὑπὲρ αὐτὰ αἱ ὑπερήφανοι κορυφαὶ τοῦ ὑψοῦνται ἀσκεπεῖς. Εἰς τὴν νοτιᾶν παραλίαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τὸ Λέχαιον, ὁ ἀρχαῖος τῆς Κορίνθου καὶ πολυθύρβος τὸ πάλαι λιμὴν, λευκάζει, ὡς μικρὰ ἀλκυῖς πρὸς ἀνατολὰς δὲ αὐτοῦ ἡ νέα Κόρινθος καὶ πρὸς νότον ἡ νῦν κώμη τῆς παλαιᾶς Κορίνθου μὲ τοὺς ἐπτὰ κίονας τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς, τοῦ μόνου περισωθέντος ἔχου τῆς Ἀφνειοῦ Κορίνθου. Πρὸς δυσμὰς χλοάζει ἡ κατάφυτος καὶ πρασινοῦσα πεδιάς τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Σικυῶνος, ἧς αἱ κῶμαι φαίνονται πεφυτευμέναι εἰς τὰ γραφικὰ ἄλση τῆς, τὰ βουνὰ τῆς Διγυαλείας καὶ ἡ τεραστία Κυλλήνη, ἡ ἀποκλείουσα τὴν πέραν αὐτῆς ἀποψιν. Πρὸς νότον δὲ πλαισιούσι τὴν μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα αἱ ἀνώμαλοι βουνοσειραὶ τῶν Κλεωνῶν, τῆς Νεμέας καὶ τῆς Ἀργολίδος. Τὸ σύνολον τῶν ἀπόψεων ἀποτελεῖ ἐκτακτὸν θέαμα.

Ἡ περιπόθητος ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου προσεγγίζει ἤδη. Περικαλλῆ κυμάτια φωτὸς, ρόδινα, πορφυρᾶ, χρυσοφαῆ, ἰόχροα, κυανᾶ, πάλλευκα, τὰ θελκτικὰ χρώματα τῆς Ἰριδος ἀναθρώσκουσι μετ' ὕλγιον χαριέστατα ἀπ' ἀνατολῶν ἀλληλοδιαδόχως. Νομίζεις, ὅτε ἴπτανται σκιρτῶντα, ὅτι χορεύουν, συμπλεκόμενα, συστρεφόμενα παίζοντα χαριέντως ἐπὶ τῶν βουνῶν τῆς Ἀττικῆς. Μαγευτικὸν εἶνε τὸ θέαμα καὶ πληροὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν ψυχὴν ἀρρήτου ἡδονῆς. Εἶνε οἱ ἐρατεινοὶ προάγγελοι τοῦ βασιλείου τοῦ φωτός, τῶν χρωμάτων καὶ τῆς ζωῆς. Ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον φθάνωσιν εἰς τὰς χλοερὰς κορυφὰς τῆς Γερανείας, θλῶνται καὶ συμπλέκονται αἱ γοήτιδες φωτειναὶ ἀκτίνες εἰς τοὺς ἐπ' αὐτῶν πρασίνοὺς θάμνους καὶ δένδρα καὶ τὸ θέαμα ἀποβαίνει μαγευτικώτατον. Ἡ Γεράνεια φαίνεται στεφανομένη διὰ σελαγίζοντος διαδήματος λαμπροτάτου μυριάδων ἀδαμάντων, ρουβινίων, σμαράγδων καὶ σαφείρων, καὶ ἀνάσσει τῆς κύκλω φύσεως μεγαλοπρεπεστάτη καὶ περικαλλεστάτη.

Ἐν τούτῳ πρεβαίνει ἐπὶ τοῦ πορφόρου αὐτοῦ ἄρματος γοργὸς ὁ ἥλιος, ὁ ποθεινὸς Φοῖβος ἐν ἐν ἀπεριγράπτῳ μεγαλοπρεπέει, ἀκτινοβολῶν ἐξαισίως καὶ πληρῶν τὴν γῆν πᾶσαν τοῦ θεοῦ φωτός. Ὁ δίσκος αὐτοῦ ἀνατέλλοντος φαίνεται μεγαλείτερος ἢ ὅσον βλέπομεν αὐτὸν συνήθως ἀπὸ τῆς γῆς κάτω. Ὡς ἐκ συνθήματος, τὴν στιγμὴν ἐκείνην πάντες, προσηλωμένοι κατὰ γράμμα ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὸ θαυμάσιον θέαμα, ἀπεκαλύφθημεν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ὑπερλάμπρου βασιλείου τοῦ φωτός καὶ τῆς ζωῆς. Τόσον ἐπιβάλλον μεγαλεῖον εἶχε καὶ τόσον θάμβος ἐνέπνευσεν ἡμῖν!

Ἡ κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὐτὴν λαμπρότης, καλλονὴ καὶ γλυκύτης τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου εἶνε τόσον ἐκτακτός, τόσον γοητευτικὴ, τόσον θαυμασία, ὥστε ἀποβαίνει ἀνωτέρα παντὸς ὕμνου καὶ πάσης περιγραφῆς. Χίλια ἂν ἔζων ἔτη, δὲν ἤθελον κορεσθῆ, θαυμάζων τὸ θεῖον ἐκεῖνο πανόραμα! Αἱ δὲ ἐντυπώσεις, ἅς ἐξ αὐτοῦ ἀπεκόμισα, θὰ ζήσωσιν, ὅσον καὶ ἐγώ, ζωηρόταται καὶ ἀδιάπτωτοι πάντοτε ἐν τῇ μνήμῃ καὶ τῇ φαντασίᾳ μου. Ἐνῶ δ' ἐν ἐμοὶ τόσῳ ζωηρῶς αἰσθάνομαι αὐτάς, ἡ πτωχὴ μου γραφὴ οὐδὲ τὸ μεριστόν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ περιγράψῃ. Μία καλλιτεχνικὴ μεγαλοφυΐα μόνον ἠδύνατο νὰ γράψῃ μίμησιν τῆς ὑπερθαυμασίας σκηνῆς ἐκείνης, ἣν δικαίως ἐθαύμασαν, ὅσοι ἀπ' αἰώνων ἠτύχησαν νὰ τὴν ἴδωσιν.

(Ἀκολουθεῖ)

Δ. Κ. ΒΑΡΑΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΝΟΘΟ

Γιατί με δέρνεις, Μάνα μου, γιατί με παραπέρνεις;
Καὶ με πετᾷς στὰ τρίστρατα σὰν ἔρρο ἀποπαῖδι;
Πῶς δὲν πιστεύεις σὺ Θεὸ, ποῦ ὄλουθε παραστέκει,
Στὴν ἐκκλησιὰ σὰν χριστιανὴ δὲν πᾶς νὰ προσκυνήσῃς.

Ὁχεῖά Μάνα μ' σὲ γέννησεν ἡ Λάμια λυσοιασμένη,
Καὶ κόβεις δρόμο ἄχαρο, καὶ τρίς φαρμακωμένο,
Μέσα στὰ φύλλα τῆς κερδιάς τὰ μοσχοαναθρεμμένα,
Μέσ' στῆς ζωῆς μου τὴν αὐγὴν μέσ' στὲς χρυσῆς μ' ἐλπίδες.

Γιὰ πέ μου τ' εἶν' τὰ χαιῖδα σου, σὰν τί γυρεύεις Μάνα;
Θέλεις νὰ σκίσω τὰ βουνὰ, τὸν Ἥλιο νὰ σκοτίσω;
Τὴν πεισματάρη θάλασσα ν' ἀδειάσω μὲ τὸ τάσι;
Μὴ θὲς νὰ πάω ψηλὰ ψηλὰ στὰ σύμφερα τρεχᾶτες,
Σὰν σταυραετὸς περὶφανος τοῦ Κόσμου ταξιδιάρης;
Μὴ θὲς στ' ἀστεργία ν' ἀνεῶθ' καὶ στὸ λαμπρὸ Φεγγάρι,
Τὴν πούλια τὴν πεντάμορφη μὴ θέλεις γιὰ στολίδι;
Μὴ θὲς νὰ πάω στὰ Τάρταρα νὰ ἴδω τὲς κολασμένες
Ψυχὰς ποῦ βασανίζονται γιὰ τὰ κακὰ ποῦ κάνουν.
Μηθὲς νὰ πάρω τὰ βουνὰ δίπλα τὰ κορφοβούρνα
Νὰ βρῶ τὰ θάνατο νερὸ ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃς;
Τὸ στοιχειωμένο πλάτανο μὴ θὲς νὰ ξεριζώσω;
Γιὰ νὰ σκοτίσω τὸ θερῖο ποῦ σταματᾷ τὲς βρῦσες;
Καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ στήθια του κι' ἀπὸ τὰ σωτικά του
Νὰ βρῶ βοτάνη τῆς καρδιάς ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃς.

Τί με κυττᾷς σὰν τὴν ὀχεῖά τὴν φαρμακογλωσσίδα;
Πῶχ' ἀδελφὸ τὸ θάνατο καὶ ξάδερφο τὸ χᾶρο,
Τί με κυττᾷς σὰν Δράκαινα ποῦ χάνει τὰ παιδιὰ της,
Καὶ βγαίν' ἀπὸ τὰ μάτια της φωτιὲς κι' ἀστροπελεκία.

Διῶξέ με Μάνα μ' διῶξέ με, καὶ μακλόκοπέ με,
Καὶ πέταμε στὴν ἐρημιὰ κοράκια νὰ με φᾶνε,
Νὰ κάνουν πῆγες-τὰ φτερά καὶ σίδερα τὰ νύχια.

Δὲ φταῖς, τὸ λάθος ἐκείνου ποῦνε ψηλὰ κουμμένο,
Μέσ' στὰ παλάτια τᾶφρατα τὰ θαμπερὰ παλάτια.
Δὲ φταῖς, τὸ λάθος ἐκείνου, ποῦ λίγο νὰ κυττοῦσε
Θὰ σ' ἔστειλε στὸν Ἄδυσσο στὴ πίσσα, στὸ σκοτάδι.
Καὶ δὲ θὰ σ' ἔφερνε στὸ Φῶς καὶ στὸν ἀπάνω Κόσμο
Εὰ χλοσπᾶνε τὴν καρδιά, νὰ βρούξῃς τὴν Ἄ γ α π η.
Τὴ ζῶντ' ἐν τῇ ἐξαιτήτῃ, τὴν διαμαντοπλεγμένη,
Ποῦ ἐκεῖνος μὲ τὰ χέρια του περιζῶσε τὴν Πλάση

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΕΟΥΚΑΣ

ΟΝΕΙΡΟ!...

Τῆ Δεσποινίδι Μ. Σεμέλη!

Μὲ φῶς γλυκύτατο, ἤρεμο, χλωμισμένο ἀπὸ τὰ χειμωνιάτικα φύσημα τοῦ βορρᾶ, τὸ φεγγάρι τραβοῦσε ἀργά, πολὺ ἀργά, τὸ αἰώνιο τοῦ ταξεῖδι, τὴν ἀτέλειωτη πορεία του. Ἐλαφρότατος βορρᾶς, μόλις σέρνωντας τὰ κουρασμένα φτερά του, ἐχάιδεε ξιψυχισμένα τὴ νυχτικὴ μαλθήν, σκορπώντας μιὰ λεπτότατη εὐωδία, εὐωδία κρούου, παγωνιάς, χειμωνανθοῦ!...

Ποῦ καὶ ποῦ κανένα ἴλιγο περὶ δυνατό φύσημα τοῦ ἀγέρας, ποῦ λὲς ὅτι ἔπερνε φόρα γιὰ νὰ φυσήσῃ, σκόρπασε στὸ χῶμα μερικὰ ξερόφυλλα, κιτρινομένα, ξερόφυλλα ποῦ ἔμεναν ἀκόμη ἀπάνω 'στὸ δένδρο ποῦ εἶχα ἀπέναντί μου.

Καί, μ' ὄλο ἐκεῖνο τὸ χειμωνιάτικο βράδυ, μαγεμμένος ἀπὸ τοῦ φεγγαριοῦ τὴν ἡδύτατη πορεία, καθισμένος 'στὸ παράθυρό μου, ἔβλεπα τὰ φτωχὰ ἐκεῖνα φύλλα νὰ πέφτουν, νὰ σέρνονται, νὰ τρίβονται, νὰ κομματιάζονται, χλωμὰ συντρίμματα ζωῆς περασμένης, ξεθωριασμένα χαμόγελα παληᾶς εὐτυχίας, σὰν σβεσμέναις ἀγάπαις, σὰν γλυκειᾶς ἐνθυμήσεως δάκρυα!...

Ἄφῃσα τὸ παράθυρο ἀνοιχτὸ καὶ ἔξαπλώθηκα 'στὸ κρεβάτι μου, βουτιγμένος 'στὰς σκέψεις, κι' ὁ νοῦς μου ἔτρεχε γοργά, γοργά, ὡς ὅτου 'σταματοῦσε σ' ἓνα προσωπάκι γλυκύτατο, παρθενικὸ, γεμάτο ἀγάπη καὶ κλωσύνη. Καὶ ἴλιγο, ἴλιγο, σὰν ἀποναρρωμένος ἀπ' τὸ ἐλαφρὸ φύσημα τοῦ βορρᾶ, ποῦ ἐρχότανε ἀπ' τὸ παράθυρο, ἀποκοιμήθηκα κι' ὠνειρεύτηκα!

Σὲ μία αἶθουσα ἀπέραντη, μὲ ταβάνι φτιασμένο ἀπὸ κρύσταλλο μὲ πράσινας ἀναλαμπάεις, στρωμένη ἀπὸ χαλιὰ παχύτατα, κεντημένα 'στὴν Περσία καὶ 'στὴν Ἰνδική, σὲ αἶθουσα κατάφορτη ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἄνθη τῆς γῆς, 'στὴ μέση, ἀπάνω σὲ χαμηλότατο ντιβάνι, τριγυρισμένη ἀπὸ σκλάβαις, Εὐρωπαϊαῖς καὶ Ἀσιαναῖς, μόλις ντυμένη μὲ διαφανέστατο πέπλο, ποῦ τὴν 'σκέπαζε 'σὰς ἀέρας, ἔξαπλωμένη μαλθακά, μὲ τεμπελιά ζωγραφισμένη 'στὰ μάτια, ἐκείνη!...

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔβρεθηκα 'στὰ γόνατά της, καὶ μὲ φωνὴ ποῦ μόλις ἀκούγονταν ἀπ' τὴν χαρὰ ποῦ μ' ἔπνιγε 'στὸ λαϊμό:

— Μ' ἀγαπᾷς, τὴν ῥώτησα.

— Ναί, σ' ἀγαπῶ, μοῦ ψιθύρισ' ἐκείνη, στ' αὐτί, μὲ φωνὴ μισοσβυσμένη, ἴσως ἀπὸ ἀγάπη, ἴσως ἀπὸ κούρασι, ἴσως ἀπὸ ἐπιθυμία, καὶ τὰ χερίά της ἔπεσαν, 'στὸ λαϊμό μου, φτειάνοντας ζωντανὸ περιδέραιο, σφιχτὴ ἀλυσίδα, γιὰ νὰ μὲ κρατήσουν σφιχτότερα, νὰ μὲ δέσουν καλῆτερα, νὰ μὲ κάνουν αἰώνιο τους σκλάβο.

Κ' ἐνῶ τὰ πολυτίμα κι' ἀτίμητα ἐκεῖνα τῆς αἶθου-

σας λουλούδια μᾶς ἔστειλαν τὰ μῦρα τοὺς τὰ μεθυστικά, τὰ γεμάτα ἀπὸ ζάλαις καὶ ἠδοναῖς, ἐνῶ 'στὸ κρυστάλλινο ταβάνι καθρεπτιζόνταν τὸ χλωμισμένο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ἐνῶ ἡ σκλάβαις ὄλαις ἔψελναν πρωτάκουστο τραγοῦδι, σφιχτὰ ἀγκαλιασμένοι, μεθυσμένοι ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἐπιθυμία, ἀνταλλάξαμε τὸ πρῶτό μας φιλί!

Καὶ τὰ λουλούδια ἔγυραν τὰ φύλλα τους, καὶ τὸ φεγγάρι πέρασε, καὶ ἡ σκλάβαις 'σώπασαν, σκεπάζοντας τὸ πρόσωπό τους μὲ τὰ χερίά τους!... Κ' ἐγὼ ἐξύπνησα!...

Ναρρωμένος ἀπὸ τὸ φύσημα τὸ ψυχρὸ τοῦ βορρᾶ, ἐπεντόθηκα, ἓνα, δύο φοραὶς καὶ σηκώθηκα νὰ κλείσω τὸ παράθυρο.

Καὶ ἐκεῖ ἀπέναντί μου, σκληρὴ πραγματικότης μετὰ τὸ ὄνειρο, τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ἔχρουναν, τρελλά, μὲ τὴν μουσικὴ τοῦ ἀγέρας, τὸ ἀτέλειωτο τῶν πεθαμμένων χορῶ.

Χλωμὰ, κατάξερα, σέρνωντας τὸ πένθιμό τους βράδιμα, μὲ τὴ μονότονη καὶ θλιμμένη τους φωνή, ἔπεφταν, ἐσέρνονταν, ἐτριβόνταν, ἐκομματιάζονταν, σὰν χλωμὰ συντρίμματα ζωῆς περασμένης, ξεθωριασμένα χαμόγελα εὐτυχίας παληᾶς, σὰν σβεσμέναις ἀγάπαις, σὰν γλυκειᾶς ἀναμνήσεως δάκρυα!

Φτωχὰ φύλλα! Φύλλα ποῦ, σὰν καρδιαῖς ὅταν χάσουν τὴ ζωὴ καὶ τὸν ἔρωτα, σέρνεσθε 'στὴν ἀνεμοζαλὴ τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων, δάκρυα μέσα 'στὰ χαμόγελα!

Φτωχὰ φύλλα! Φτωχαῖς σβεσμέναις ἀγάπαις! Φτωχὰ δάκρυα! Φύγετε μακριὰ! Ἄφῃστέ με νὰ ζήσω μὲ τ' ὄνειρό μου, τὸ ἀληθινότερο, τὸ αἰώνιο!

Μὲ τ' ὄνειρο τὸ γλυκύτατό τοῦ φιλοῦ της!

ΣΕΠΡΙΟΣ

ΜΥΓ ΔΑ Λ Η Α

Γλυκόχρωμη νυφούλα ντροπαλή,
Στὰ κάτασπρα στολίδια τῆς ντυμένη,
Τοῦ Ἥλιου λαχταρεῖ ἓνα φιλί,
Μὰ ὁ μορφονεῖδς δὲ φαίνεται, δὲ βγαίνει.

Ρίχνει μακριὰ τὸ βλέμμα τῆς δειλῆ,
Μήπως τὸν ξεχωρίσῃ.— Μ' ἄχ! δὲν βγαίνει.
Λευκὸ σεντόνι ἢ φύσι ἔχει στολή.—
Κοῖμα στὴ νειὰ ποῦ ἢ λύπη τὴν μαραίνει.

(Ἰανουάριος 1-98)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Τοῦ ἤρεσκε νὰ μᾶς διηγῆται καθὲ τρόπο καὶ ἀπὸ ἐν ἐπισημόν τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ζωῆς ἤσαν στιγμαὶ δι' αὐτὸν εὐδαιμονίας ἀπεριγράπτου, δασκίς τοῦ ἐδίδετο περιστασις ν' ἀνατρέχῃ εἰς τοῦ παλαιοῦ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας, ὅπυτε ἦτο ἀκόμη ὑπαξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ· καὶ εὗρισκε πέντοτε κάτι τι ὠραῖον νὰ μᾶς διηγῆται ἀπὸ τὸν βίον τοῦ στρατιώτου, ὅστις περικλείει ἠδονὰς καὶ ἀπογοητεύσεις τόσας, ὅσας οὐδὲν ἄλλο ἐπαγγέλιμα καὶ συγ-

κινήσεις, τῶν ὁποίων τὴν μαζαν γλυκύτατα—ὅταν ᾖναι ἀναμνήσεις πλέον — οὐδεὶς δύναται νὰ φαντασθῇ, ἂν μὴ περιεβλήθῃ, ἔστω καὶ ἓνα μῆνα, τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου, εἶχε τόσα πράγματα αὐτός ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὄλην ὑπηρετήσας εἰς τὸν στρατὸν νὰ εἶπῃ!

Καὶ μὲ ἔτερπον τόσον αἰ διηγήσεις του! ὁσάκις τὸν συνήντων, δὲν ἔχανον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν βάλω νὰ μοῦ διηγηθῇ κανὲν ἀνέκδοτόν του· δὲν ἐβαρυνόμην νὰ τὸν ἀκούω καὶ ἐπὶ δλόκληρον ἡμέραν, ἂν μὲ συνεκράτει καθηλωμένος ἐπὶ ἐνὸς πάγκου τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ κήπου τοῦ Ζαππείου, ὅπου κατὰ προτίμησιν διήρχετο τὰς ὥρας τῆς χρυσῆς Ἀθηναϊκῆς δειλῆς. Εἶχα κάμποσο καιρὸ νὰ τὸν ἴδω· εἶχα μάθει ὅτι ἦτο ἀρρωστος· ἐπῆγα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὸ σπῆτί του· τὸν ἤυρα καθημένον ἐπὶ μικροῦ ἀνακλιντροῦ τοῦ δωματίου του, ὀλίγον ἐξηνητλημένον, ἀλλ' ἐν ἀναρρώσει πλέον. Μόλις μὲ εἶδεν ἠγέρθη, μοῦ ἔσφιγγε φιλικώτατα τὸ χέρι, καὶ μὲ ἔβαλλε νὰ καθήσω ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ πλησίον του.

— Πῶς μὲ βρίσκεis ; μὲ ἠρώτησεν.

— Ἐντελῶς καλὰ· νομίζω μάλιστα, ὅτι δὲν θὰ ἐκἀμναμην ἄσχημα, ἂν ἐπηγαίναμην εἰς τὸ Ζαππεῖον.

— Ἄ! ὄχι· θὰ μείνω δυὸ-τρεις ἡμέραις ἀκόμη μέσα· ὑπέφερα πολὺ· καὶ ὅταν συλλογιζώμαι, ὅτι δεκά ὀλόκληρα χρόνια στὸ στρατὸ δὲν ἠσθάνθην νὰ μοῦ πονέσῃ καὶ διὰ μίαν στιγμὴν τὸ κεφάλι μου! Ἄ! ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ!...

Καὶ τὸ βλέμμα του διὰ μίαν στιγμὴν ὑψώθη ρέμβον πρὸς τὴν ὀροφὴν τοῦ δωματίου του.

Μοῦ ἐγεννήθη ἡ ἰδέα· ὅτι κἀτι τι θὰ μοῦ διηγείτο· καὶ δὲν εἶχε ἄδικον· τὸν εἶδα ἀμέσως νὰ καταστῇ ζωηρός· μοῦ ἐκτύπησε φιλικῶς τὸν μηρὸν μὲ τὸ χέρι του καὶ

— Ἄκουσε νὰ σοῦ διηγηθῶ ἐν ἐπεισόδιον τῆς λατρευμένης ζωῆς.

Ἐτέντωσα τ' αὐτιά μου.

— Ἄκουσε νὰ δῆς τί παράξενα πράγματα συμβαίνουν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, τί εἶναι μερικά συμπτώσεις. Ἡμῖν ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη δεκαεὺς· εἶχον ἀποσταλῆ ἐπὶ κεφαλῆς πέντε στρατιωτῶν ὡς σταθμάρχης εἰς τὴν Πεντέλην· ὁ στρατιωτικὸς αὐτὸς σταθμὸς σκοπὸν εἶχε νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολυαριθμῶν ταξειδιωτῶν, ὅσοι ἀνῆρχοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ περιουμήτου βουνοῦ, ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τοῦ ὁποίου ἐγεννήθησαν οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, διὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Ἥλιου. Ἐχεις ἀνάβῃ ποτε ἐκεῖ ἐπάνω, καθ' ἣν ὥρα μέσα ἀπὸ τὰ βᾶθη τοῦ οὐρανοῦ ἀρχίζει νὰ τοῦ στέλνει γλυκὰ φιλήματα ὁ ἥλιος; ποτέ; εἶσαι δυστυχῆς· εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα θεῶματα, τὰ ὁποῖα ἔμπορὶ νὰ δῆ κανεὶς εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν· πρέπει νὰ πᾶς καὶ εἰς πρώτην περίστασιν μάλιστα· ἄλλοι ξοδεύουν τόσα καὶ τόσα καὶ ἔρχονται ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου διὰ νὰ θαυμάσουν τὸ μαγικὸν θέαμα καὶ μεῖς ποῦ μένομε ἐδῶ... ντροπή! καθ' ἣν ἐποχὴν μάλιστα ἡμῖν ἐγὼ ἐκεῖ ὡς σταθμάρχης ὄχι σπανίως ἐκόστιζε πολὺ ἀκριβὰ ἢ ἀπόλαυσις αὐτή· δὲν ἦσαν τόσον ἀσφαλῆ, ὅσον σήμερον, τὰ δάση τῆς Πεντέλης. Λοιπὸν ἡμῖν σταθμάρχης καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ συνοδὸς πάντος ἐπισκεπτομένου τὴν κορυφὴν τῆς Πεντέλης. Ἐγνώρισα κόσμον ἐκεῖ ἐπάνω· ἔθλιψα χεῖρας σπουδαίων ἀνδρῶν ὑπεστήριξα τόσες φορές τὰ κλονούμενα βήματα ἐπὶ τῶν ἀνωμάτων πλευρῶν τοῦ βουνοῦ θελκτικῆς λαίδης καὶ πόσες φορές δὲν ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας μου τὸ κομψὸ σωματάκι ξανθῆς περιγρηπείσης, ἢ ὁποῖα ἔτυχε νὰ παραπατήσῃ ὀλίγον.

Ἄρχιζε νὰ καλοκαιριάζῃ· ὁ Μάρτυς ἦλθε μὲ ὄλα τὰ ἄβρα θέλητρά του καὶ ἔπαυσε στὸ χαριτωμένο βουνο· ζωὴ! μὰ φορὰ ζωὴ Σὲ ἤθελα ἐκεῖ τὸ πρῶτὸ νὰ καθῆσαι πάνω σ' ἓνα βράχο κοντὰ στὴ Μονὴ τῆς Πεντέλης καὶ νὰ αἰσθάνεσαι τὰ φτερουγίσματα τῆς εὐτυχίας, εὐτυχίας διαρκούς, ἀληθινῆς εὐτυχίας.

Εἶχα θυμοῦμαι μιὰ ζωηρὰ συζήτησι μ' ἓνα καλόγερο, γιὰτὶ πρᾶγμα δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον καὶ εὐρισκόμην εἰς τὰς ἐξάψεις μου, —διότι σημείωσε, ὅτι μόνον νὰ μοῦ ἀντιλέγουσαν δὲν ἀνέχομαι, — ὅτε ἓνας στρατιώτης ἦλθε καὶ μοῦ ἀνήγγειλε, ὅτι ἓνας κύριος καὶ μία κυρία, οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο Γερμανοὶ μ' ἐζήτησαν. Ἐσπευσα εἰς προίπαν-τησίον των, ὁ ἀνὴρ ἦτο ἱερεὺς Βασιλικῆς προσώπου καὶ ἡ γυνὴ εὐγενῆς Γερμανὶς ξένη. Μοῦ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Πεντέλης πρὸ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου καὶ μὲ παρεκάλεσαν νὰ τῶν χρησιμεύσω ὡς συνοδός.

Τὴν ἐπομένην, λίαν πρῶτὸν, ἀνηρχόμεθα καὶ οἱ τρεῖς τὴν Πεντέλην· ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κορυφὴν· δὲν μπορῶ νὰ σοῦ περιγράψω τί αἰσθήσιν ἔκαμην εἰς τὴν ξένην, ἢ ὁποῖα ἦτο καλλονῆς ξανθῆς, ἐκ τῶν σπανιωτέρων, ὅσοι θὰ τὴν ὑπέθετέ τις μᾶλλον λευκὸν κρῖνον τῆς Ἀνατολῆς ἢ λευκὴν τοῦ Βορᾶ καμέλιαν, ἢ Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου· ἐπλησίαζε μεσημβρία, ὅτε ὁ συνοδός τῆς ἐπρότεινε νὰ κατέλθωμεν· ἠρξίσαμεν τὴν ἀθροδὸν ὀλισθαίνεν εἰς ἕκαστον βῆμα καὶ ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ στηρίζεται ἐπ' ἐμοῦ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἕως ὅτου προσεκολλήθη δριστηκῶς εἰς τὸν βραχιόνά μου — ἀλησμόνητοι στιγμαὶ—μὴ πάύουσα ταῦτοχρόνως νὰ ἐκὼλοῖ Γερμανιστὶ πρὸς τὸν σύντροφόν της τὸν θαυμασμὸν της· διήλθομεν ἐγγύτατα τοῦ σπηλαίου τῆς Πεντέλης...

— Ποῖου σπηλαίου; ἠρώτησα ἐγώ.

— Οὔτε αὐτὸ δὲν ξέρεις... ἄ!... καλὰ... ἐξέχασα ὅτι δὲν ἐπάτησες ποτὲ τὸ πόδι σου ἐκεῖ ἐπάνω· σὲ συμβουλεύω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ τρέξῃς Λοιπὸν ὑπάρχει ἐκεῖ ἐν σπήλαιον, καὶ ὁ ξανθὸς ὀφθαλμὸς της τὸ διέκρινε· εἶναι τὸ περίφημον σπήλαιον τῆς Πεντέλης· εἶναι ἐγκλημα ν' ἀναβῆς ἐκεῖ ἐπάνω καὶ νὰ μὴ εἰσέλθῃς εἰς αὐτό. Ἡ ξένη ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εἰσέλθῃ μεθ' ὄλην τὴν ἀντίστασιν τοῦ συντρόφου της ἔμενεν ἀμετάπειστος. Ὁφείλα νὰ τὴν συνοδεύσω. Ἦναψα ἐν κηρίον—ἡμῖν ἐφωδιασμένοι πάντοτε μὲ ἐν τοιοῦτον—ἐπροχωρήσαμεν πρὸς τὴν ὀπήν, μ' ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχιόνος καὶ εἰσήλομεν. Ἠρξίσαμεν νὰ καταβαίνωμεν τὰς βαθμίδας τοῦ σπηλαίου καὶ νὰ προχωροῦμεν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ κρυσταλλοῦδος ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἔχει μέσα εἰς τὰ σπλάγγνα του· μίαν γυνὴ ὠραία, ἐκτάκτως ὠραία, στηριγμένη κολλημένη ἐπάνω μου, εἰς τὰ βᾶθη ἐνὸς μαρμαρίνου σπηλαίου μὲ μόνον φῶς τὴν ἀσθενῆ λάμψιν ἐνὸς κηρίου· δὲν εἶνε ἐκτάκτως ποιητικόν; εὐρίσκεis τέτοια ποιήσι μέσα στὰ φῶτα τοῦ πολυελαίου καὶ ταῖς χρυσαῖς πολυθρόναις καὶ τοῦ πλουσιωτέρου Ἀθηναϊκοῦ σαλονιοῦ;

Καὶ κατηρχόμεθα πάντοτε· ἠσθάνομην φρίσσοιτα ἐξ ἐλαφροῦ τρόμου μεμιγμένου μετὰ περισσῆς περιεργείας τὸν βραχιόνά τῆς ὠραίας συντρόφου μου· κατήλθομεν· ἔμπροσθέν μας ἀπέλαμψεν αἴφνης ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κηρίου ἡ κρυσταλλίνη πηγὴ, ὡς μαγικῶς καθρέπτο μαρμαρυγὴ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἠλεκτρικῶν ἀκτίνων. Ἐξήγαγεν ἐκ τῆς τσέπης της κομψότατον ἀργυροῦν τασάκι καὶ μοῖ τὸ ἐνεχείρισεν, ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἐλάμβανεν ἀπὸ τὰς χεῖράς μου τὸ κηρίον.

Ἐκυψα, ἐπλήρωσα τὸ τασάκι καὶ ἀνηγέρθη τὴν εἶδον περιεργαζομένην περιέργως τὰς ποικίλας ἐπιγραφὰς στίχων καὶ ὀνομάτων, ἃς ἐχάραξε κατὰ καιροῦς ἡ χεῖρ

τοῦ κατελθόντος ἐκεῖ ἐπισκέπτου. Τῇ ἔτεινα τὸ τασάκι διὰ νεύματος μοῖ εἶπε νὰ περιμείνω ὀλίγον καὶ ἐξηκολούθει μεταφέρουσα ἀπὸ σημείου εἰς σημείον τοῦ μαρμαρίνου σπηλαίου τὸ φῶς τοῦ κηρίου καὶ ἀναγινώσκουσα ἀπλήστως· αἴφνης ἡ χεῖρ αὐτῆς ἐσταμάτησε τρέμουσα καὶ ἡ φρικτωσά λάμψις τοῦ κηρίου ἐφώτισε μίαν γραμμὴν Γερμανικῶν γραμμάτων, ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ της ὑπερμέτρως ἠνεώγησαν· τὴν κατέλαβε σπασμωδικὴ ταραχὴ, ἐξέβαλεν ἓνα στεναγμὸν βαθύν καὶ κατέπεσεν ἐντὸς τῶν ἀγκαλῶν μου λιπούθυμος.

Φαντάσου τὴν θέσιν μου, τὴν ἀγωνίαν μου, τὸν τρόμον μου. Ἐπεδόθη εἰς τὸ νὰ τὴν φέρω εἰς ἐαυτήν· τῇ ἐρράντισα τὸ πρόσωπον μὲ ἀφθονὸν ὕδωρ· τῇ ἔτριβα τὰς χεῖρας, ἐκείνη ἐξηκολούθει νὰ μένη ἀναίσθητος· καὶ παρήρχοντο ἀλλεπάλληλοι, αἰώνιοι, ἀτελεύτητοι αἰ στιγμαὶ, στιγμαὶ ὑπερτάτης ἀγωνίας· συλλογίσου δὲν ἦτο καὶ μικρὸν πρᾶγμα· ἐὰν ἐξαφνα εἶχεν ἀποθάνει!... ἓνας δεκαεὺς μὲ μία ἡγεμονίδα νεκρὰν εἰς τὸ βάθος ἐνὸς σπηλαίου! τί ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῇ...

Ἐπὶ τέλους συνῆλθεν ὠχρὰν καὶ ἐξηνητλημένην τὴν ἔλαβον σχεδὸν εἰς τὰς ἀγκάλας μου καὶ τὴν ἀνεβίβασα. εἰς τὴν ὀπήν τοῦ σπηλαίου εἶδον ἀναμεινοντά μας ἀνήσυχον τὸν εὐγενῆ συνοδόν της· μοῖ ἐζήτησεν αὐστηρῶς τὸν λόγον τῆς ἀργοπορίας μας καὶ τῆς ὠχρότητος τῆς ὑψηλῆς ξένης...

Ἐκείνη ἔκυψε καὶ τῷ εἶπε κἀτι τι εἰς τὸ οὖς· τὸν εἶδον καθησυχασάντα ἐντελῶς· τὴν ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχιόνος καὶ βατήλομεν ὄλοι ὁμοῦ μέχρι τῆς Μονῆς, ὅπου τοὺς ἀφῆκα.

Ἀργότερον ὁ ἀγγλικὸς ἱερεὺς, ὅστις παρέμενε ἐπὶ δίμηνον ἐν τῇ Μονῇ ἐαρίζων καὶ μεθ' οὗ συνῆψα οἰκειὰς σχέσεις· μοῖ ἐζήτησε τὸν λόγον τῆς λιποθυμίας τῆς ὠραίας Γερμανίδος, ἧτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἦτο μυστήριον δι' ἐμὲ ἄλυτον.

Εἶχεν ἀνακαλύψει ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων πλευρῶν τοῦ σπηλαίου χαραγμένον τὸ ὄνομα τοῦ μνηστήρος της διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς, ὅτε πρὸ ἔτους περιηγούμενος τὴν Ἀνατολὴν ἀνῆλθε καὶ ἐπὶ τῆς Πεντέλης καὶ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἴδῃ ἐπανερχόμενον εἰς Γερμανίαν, καθῶς εἶχεν ἀποθάνει κατὰ τὸ ταξειδίον του.

ΟΛ Κ.

Τ Ι Η Θ Ε Λ Α :

1

Ἦθελα νᾶμουν τῶνεῖρο
στὸν ὕπνο σου ποῦ βλέπεις
καὶ σὲ φωτίζ' ὀλόχρυσο
ἴστα σκότῃ τῆς νυκτὸς,
νὰ ἤμουν τὸ τρεμούλισμα
τῆς οὐρανιας σκέπης
ποῦ χύνεται τριγύρω σου
μὲ ἄρωμα γλυκό!

2

Ἦθελα νᾶμουν ἢ μιλιὰ
ἴστα ροδιὰ σου χεῖλην,
ποῦ χύνουν χαμογέλασμα

σὰν τῆς αὐγῆς ὀροσιά.
νὰ ἤμουν ἢ θερμὴ ἀκτίς
τοῦ Ἥλιου τοῦ Ἀπρίλην,
ποῦ συνοδεύει πάντοτε
τὴν ὠμορφὴν ἴμματιὰ.

3

Ἦθελα νᾶμουν τ' ἀκριβὸν,
μονάκριβὸ σου ταῖρι,
νὰ μένω πάντα δίπλ σου
πιστὰ νὰ σ' ἀγαπῶ!
νᾶμουν τ' ἀγαπημένον σου
μικρὸ σου περιστέρι
καὶ νὰ τσιμπῶ τὰ χεῖλην σου
τὸ στόμα σου νὰ φιλῶ!...

Ἀθῆναι τὴν 5 Φεβρουαρίου 1898

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΡΕΝΕΣ

ΣΠ. ΔΕ - ΒΙΑΖΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΗΣ

Ὁ κάλλιτος οὗτος καλλιτέχνης ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τῇ 6 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1804 καὶ ἀπέθανεν ἐπίσης ἐν Ζακύνθῳ τῇ 28 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1873. Εἰς τὰς ὠραίας τέχνας εἶχε δεῖξει ἐγκαίρως κλίσιν καὶ δὴ εἰς τὴν ζωλοφυίαν.

Ἐκ τῶν σωζομένων ἔργων φαίνεται ὅτι ὁ Καταιβᾶτης ἐγνώριζε σχέδια καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἡ ἀρμονικὴ διάταξις τοῦ ὅλου τῆς ἐργασίας ἦτο ἐκ τῶν πρώτων φροντίδων του.

Ἐργα αὐτοῦ εἶνε προπύξας τοῦ ἱεροῦ βήματος ἢ τέμπλα, κοινῶς λεγόμενα ἐν Ζακύνθῳ προσπετίβαι. Διαπρέπει ἡ ἐργασία τοῦ τέμπλου τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ ἐν τῇ πολει.

Ὁντος τοῦ ναοῦ τούτου ἀνευ χρήματος καὶ μὴ δυναθέντων νὰ πληρώσωσι τὴν ὀφειλὴν των, οἱ τότε ἐπιτρόποι, ὡς ἀνερχομένην εἰς χιλιάδας δραχμᾶς, οἱ ἐγκριτοὶ αὐτοῦ ἀνεψιοὶ τὴν ἐδώρησαν πρὸς μνημόσυνον τοῦ αἰοδήμου αὐτῶν θεοῦ. Λαμπρὸν εἶνε τὸ τέμπλον τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Ἁγίου Δημητρίου ναοῦ τοῦ ὁμοῦμου Ἁγίου. Ἐπίσης τὸ τέμπλον τοῦ ἐν Κατασταρίῳ ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων καὶ ἐκείνον τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος εἶνε καλὰ!

Τὸ τέμπλον τοῦ ἐν Σκουλικᾶδῳ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἠργάσθη κατὰ τὸ ἡμῖσι, διότι, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, εἶχεν ἀφίσει τὴν τέχνην καὶ οὕτω ἐτελείωσεν ὁ ἐν Ζακύνθῳ τότε διαμείνων κεφαλλῆν ζωολογύφος Ἐπαμειώντας Κανάλης. Τὸ τέμπλον τοῦ ἐν Φιολίτι ναοῦ τῆς Θεοτόκου ἐσχεδίασεν ὁ Καταιβᾶτης, τὴν ἐργασίαν ἤρτισεν

ἐξεττελισμένα είναι τὰ δυστυχῆ ταξιδιωτικὰ περιστέρια σήμερον! Ἄλλοτε τοὺς προγόνους μας μετεχειρίζοντο εἰς ἀποστολὰς πλέον ἐπιφανεῖς ἢ τὰς ἰδικὰς μας. Ἄντι τοῦ ὑπηρετεῖν, ὡς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ πολέμου, ἐχρησίμευον εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἔρωτος.

— Πόσον τοῦτο ἦτο τῶ ὄντι κομψόν!

— Ἄντι νὰ φέρωσιν ὡς σήμερον διαταγὰς κινήσεως καὶ ὁδηγίας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς εἰδήσεις ἡττῶν ἢ νικῶν, μετέφερον μετὰ χιτῶν μνημόματα γυναικάρεσκα, ἐπιστόλια εὖσμα ἐξ ἡλέκτρον, ἴου, ἢ ἱεροβοτάνης, ἐρωτικὰς ἐπιστολὰς εὐστρόφως ἐσχηματισμένας, πανούργους καὶ ἐπιμόνους ἐρωτολήπτους ἀπαντήσεις. Ἄντι νὰ πιάνωνται ὑπὸ τῶν χονδρῶν καὶ τυλοφόρων χειρῶν τῶν στρατιωτῶν ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῶν λεπτεπιλέπτων δακτύλων τῶν ἐραστῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἱ ὅποιοι ἐκάλυπτον ἀμφοτέρως τὰς λευκὰς πτερυγὰς μὲ γλυκαίαις θαυμάσιαις καὶ ἔδενον εἰς τὸν τράχηλόν των ταινίας μεταξυφάντους κυανὰς ἢ ροδίνας... Ἄ! πόσον ἡδέια ζωὴ, μικρὰ μου, πόσον ἡδέια ζωὴ ἐκείνη τῶν προγόνων μας!... Ἄλλὰ φεῦ! οἱ χρόνοι ἐκείνοι παρῆλθον ἀνεπιστρέπτει!... Οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουσι πλέον ν' ἀγαπῶνται, προτιμῶσι ν' ἀναστρέφονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ν' ἀσχολῶνται εἰς τὴν πολιτικὴν... Καὶ λέγουσιν ὅτι εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τῆς προόδου!... Ἄ! ἀθλιότης! Σὺ γνωρίζεις τί εἶναι πρόδος; Τοῦτο εἶναι σήμερον, νὰ δύνασαι νὰ στέλλῃς ἐν τρυφερόν γραμματόσημου 20 λεπτῶν!...

Ἄ! ὅποια ἰδανικότης-τῶ ὄντι!...

Δ'.

Καὶ ἐνῶ αἱ δύο περιστέραί μας συνωμίλου ἐῦτω, ἐπεξεργαζόμενα τὸ σχέδιον τῆς λιποταξίας, ἡ μεγάλη μάχη συνῆπτετο ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν πεδιάδα τὴν περικυκλωμένην ὑπὸ ὑψηλῶν λόφων... Λοιπόν, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐλλείψεως εἰδήσεων, οἱ δύο στρατοὶ τῆς μεσημβρίας ἐνήργησαν ὅπως ἀνεξαρτήτως. Ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης εἰρωνείας ἢ ἐπιστήμης τῆς στρατηγικῆς τέχνης ἡττήθη, ὡς συμβαίνει συνήθως. Ἡ ἀλληλοδιάδοχος ἔλυσαι ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς δεξιάς αἰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος κατεθορήθησε τελείως τὸν ἐχθρόν. Οἱ στρατοὶ τῆς μεσημβρίας ἡττήθησαν αἰσχυρῶς.

Οἱ ἄρχοντες ἐπήνεσαν πολὺ τὸ σοφὸν σχέδιον τοῦ στρατηγού τοῦ διοικούντος τὸ νικῆσαν μέρος. Ὁ εὐτυχὴς ἄνθρωπος ἐθεωρεῖτο εἰς τὸ ἐξῆς μέγας στρατηγός.

... Ὅσον διὰ τὰ δύο περιστέρια... φεῦ! τὰ πτωχὰ περιστέρια ἐτελείωσαν πολὺ κακῶς.

Μετὰ ζωνὴν μηνῶν τινῶν ἐπονειδίστως ἀποχειροβίωτον, τῆς ὁποίας θὰ ἠρῶνται νὰ σὰς κάμω περιγραφὴν, ἐπεσον εἰς χιτῶν ἀλητῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ὤκνησαν νὰ τοὺς συστρέψωσι τὸν τράχηλον καὶ νὰ τὰ ψήσωσιν ἐπὶ πυρᾶς ἀσθενοῦς εἰς τὸν χάνδακα μιᾶς δού.

Ἔσχον ἐν τούτοις τὴν παρηγορίαν, ὅτι ἐψήθησαν περασμένα εἰς τὸν αὐτὸν ὄβελόν.

(Ναύπλιον)

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
Γ. ΒΛΑΧΑΒΙΟΛΟΣ

Εἰς τὴν ΠΑΡΑ ΤΟ ΖΑΠΕΙΟΝ ΔΙΜΝΗΝ

Τὰ πράσινά σου, λίμνη, καὶ ἦσυχά νερά,
σὺν σοῦ θωρῶ νοιώθω ἄσπαστα μου γαλήνη
νοιώθω τὸν πόνο νὰ μοῦ πνίγη ἡ χαρὰ
καὶ σ' ἀγαπῶ ὀλόφυγα μικρὴ μου λίμνη.

Τὸ κύμα λίμνη τὸ μικρὸ σου καὶ ἀπαλὸ,
ὅπου ὁ Ζέφυρος σιγὰ τ' ὄργονιάει,
θαρρῶ πῶς εἶναι ὄνειρό μου ντροπαλὸ
καὶ ἀπὸ μέσ' τὰ φτερά σου πέρνει καὶ πετάει.

Εἰς τὴν μικρὴν σου κάποτε ἀρογιάλι,
ποῦ τὸ χρυσὸ τὸ κύμα σου μ' ἀφρὸ σκορπιέται,
θυμᾶμαι πόσα ἔκλεψα γλυκὰ φίλιὰ
καὶ ἡ ψυχὴ μου σ' ὄνειρα χρυσὰ πλανιέται.

Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ φρύγανό σου τὸ μικρὸ,
ὅπου τ' ἀγέρι ὄω κ' ἐκεῖ σιγὰ τὸ φέρνει
μοιζίζει σὺν τῇ ἐλπίδα μου τόσον καιρὸ,
ποῦ πλάνο ὄνειρο γλυκὰ τὴν παραδέρνει.

Ὁκτώβριος 1892

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Α Ν Α Λ Ε Κ Τ Α

Ἡ μεγάλη καρδιά εἶναι πηγὴ πικρίας καὶ θλίψεως.
Ἰδοὺ διατὶ τόσοι ἄνθρωποι ἀκούονται νὰ ἔχωσι μικράν.
SERREY

Ἡ λευκὴ κόμη ἁμοιάζει μὲ τὸν ἀφρόν τὸν καλύπτοντα
τὰς θαλάσσας μετὰ τὴν τρικυμίαν.
KARMEN ΣΥΛΒΑ

Λέγουσιν ὅτι ἡ εὐτυχιστέρα τοῦ βίου ἡμέρα εἶναι ἡ
τοῦ γάμου· διότι παραβάλλουσιν αὐτὴν πρὸς τὰς... ἐπο-
μένας.

Ὁ Ἔρωσ εἶναι χίμαιρα ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τῶν αἰσθησῶν
ἵνα ἐξευγενίσει τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν.
U. L'HERBULIEZ

Εἶναι εὐκολώτερον νὰ μεταδώσῃ τις πνεῦμα εἰς ἕνα
μωρόν, ἢ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι στερεῖται.
ROBINET

Εἶναι εὐκολώτερον νὰ μὴ πράξῃ τις ἐν σφάλμα ἢ νὰ
ἐπανορθώσῃ ἐκεῖνο, ὅπερ διέπραξε.
G. JABBERT

Δύναται τις νὰ βλέπῃ γηράσκουσαν τὴν σύζυγον του,
οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ἐρωμένην του.
ΔΟΥΜΑΣ ΥΙΟΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουσι
τὸ φύλλον τακτικῶς νὰ μᾶς ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τὸ γρα-
φεῖόν μας.

Τὴν «Ἰριδα» ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν Καίρῳ οἱ Κύριοι
Χαδεμένους καὶ Δεσύλλας, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κύριος Ἰω-
άννης Νταφάντης, ἐν Μανσούρᾳ ὁ κ. Ἀλιξ. Κόνταρος ἐν
Ζαχαζικίῳ ὁ κ. Λέων Χατζηζώβινου, παρ' οἷς καὶ ἐγ-
γράφονται συνδρομηταί.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΛΑΤΥ

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Καθαριότης καὶ περιποίησης Παρισινή.

Hôtel d' Egypte

τῶν προδευτικωτάτων κυρίων Ἀδελφῶν Βαροῦχα

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ἐπίσκεπται τὴν καθαρωτέραν τροφήν καὶ ἀναπαυτι-
κώτερον ὕπνον.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Σ. ΣΑΟΥΛΗ

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ἔτοιμα ἐνδύματα, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν,
πλουσιωτάτη συλλογὴ, τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ Ο „ΝΕΙΛΟΣ“

Ἐν Μασούρᾳ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Νείλου

ΑΝΤΩΝΟΙΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

Ἐμποροράπτης

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ἐφάσματα Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Γούστο Παρισινό.

Hôtel Khedivial

Mansoural

George Penemenos

Μέγα ἐδωδιμοπωλεῖον ἐν Μανσούρᾳ Σωτ. Σαμαρο
πούλου.

Hôtel-Restaurant et Bar

Rouayel Manssourah

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρὰ τὴν προκυμαίαν Νείλου.

Καθαριότης καὶ περιποίησης ἑκτακτος. Θέα μαγευτικὴ,
Μαγειρικὴ καθαροτάτη.

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟ-ΔΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Καίρῳ

ΧΑΔΕΜΕΝΟΥ καὶ ΔΕΣΥΛΛΑ

Τὸ πλουσιωτάτον τυπολιθογραφεῖον Χαδεμένου καὶ Δε-
σύλλας ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐργασίας ἐφαμίλλους
τῶν εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων οἱ εἰδικότεροι τεχνῆται
εὐρίσκονται εἰς τὸ παγκοσμίου φήμης τοῦτο τυπολιθογρα-
φεῖον, ὅπερ πλὴν τοῦ πλοῦτου του εἶναι τὸ εὐθυνώτερον ὀ-
λων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἐργοστασίων.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ ΚΑΛΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ

Προμηθευτοῦ τῆς Κεδητικῆς οἰκογενείας. Τὰ ἐκλεκτό-
τερα καὶ κομψότερα ὑποδήματα εἰς τοῦ Χρ. Καλλιγο-
πούλου.

ΧΑΡ. ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

EPICERIE

Ἄπαντα τὰ ἀποικιακά — Μεγάλῃ συλλογῇ ποτῶν εὐ-
ρωπαϊκῶν καὶ ἐγχωρίων.

ΚΛΙΝΙΚΗ Δ. Κεφαλοπούλου

ἰατροχειρουργοῦ

Ὁδὸς Ἐσκειβίας ἀνωθεν τῶν καταστημάτων Albertini.
Νοσήματα, χειρουργικὸν εἰδικὸν τμήμα διὰ τὰς συφι-
λιδικὰς παθήσεις. Ὁραὶ ἐπισκέψεις 8 — 9 π.μ. 3 — 5 μ.μ.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΛΥΜΠΟΥΣΗ

40 Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 40

Ὁπισθεν Χρυσοσπηλαιώσεως

Χρώματα, βερνίκια καὶ ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

ΗΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἐναντι Θεάτρου Τσόχα

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΠΑΝΑΓΑΤΟΥ

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ὅτι ζητήσετε θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον
τοῦτο. Ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ εἶνοι, ὅλα τὰ ἥδύτερα ποτά,
τὰ πάντα εἰς τοῦ κ. Παναγᾶτου.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

καὶ ἀποθήκη διαφόρων οἴνων καὶ

ΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Γ. Ν. ΠΕΡΑΚΗ

Γενικοῦ ἀντιπροσώπου διαφόρων ἐλληνικῶν καὶ εὐρω-
παϊκῶν οἴνων ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἰγύπτου) Μεγά-
λαι παρακαταθήκαι διαφόρων εἰδῶν κονιάκ ἀγνόν ἐκ
σταφυλῆς.

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

ΔΗΜ. ΧΕΛΙΩΤΗ

Μεγάλῃ συλλογῇ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Μεγάλῃ παρακατοθήκῃ Κονιάκ εἰς φιαλᾶς καὶ εἰς βα-
ρέλια.

Εὐρίσκονται ποτὰ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων ἐργοστα-
σίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΑΘ. ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἰγύπτου)
(Rue Sesostris)

Ἐν αὐτῷ διδάσκονται πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ Γαλ-
λική, Ἰταλική, Ἀγγλική καὶ Ἀραβικὴ καὶ ἐμπορικὰ
μαθήματα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΡΤΜΟΝΕΔΩΝ

ΧΡ. ΜΑΡΙΝΟΥ καὶ Θ. ΣΚΟΥΡΑΒΗ

Ἐγχώριος Βιομηχανία

Βαλίτσαι, πόρτ-ἀρζαν, Σακαί, Σακ-βοαγᾶζ πορτ-
μονέ καὶ ἄλλα εἶδη.

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀρ. 20

ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΕΜΜ. Ν. ΜΠΟΝΤΖΟΥ

Κάτωθι Νέου Θεάτρου ἀριθ. 12

ἀντλία δεξαμενᾶς κλπ

SAKELLARI N. FRERES

CAIRE (Egypte)

Choice Egyptian, cigarette Fournisseur de
la famille Khediviale

EPICERIE KHEDIVIALE

SAYA PANARETOU

Nouveau Marché No 57-58

CAIRE (Ehgypte)

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Δρομολόγιον ἀπὸ 5 'Ιουνίου 1897

Καθ' ἐκάστην

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5.40	Π. Μ.	6.40
κατ' εὐθείαν	7.30	κατ' εὐθείαν	8.25
	9.30		10.40
	11.20	κατ' εὐθείαν	12.05
κατ' εὐθείαν	12.—		
M. M.	3.—	M. M.	2.20
κατ' εὐθείαν	4.—	κατ' εὐθείαν	4.05
	5.—		5.10
κατ' εὐθείαν	6.—	κατ' εὐθείαν	6.05
	7.—		7.10
κατ' εὐθείαν	8.—	κατ' εὐθείαν	8.05
	10.—		10.10
			11.10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

9.— M.M.	9.10 M.M.
11.— M.M.	12.— M.M.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.05 Π. Μ.	6.30 Π. Μ.		
4.50 M.M.	5.15 M.M.		

Κατὰ πᾶσαν Τρίτην Ἑμπτην καὶ Σάββατον διὰ Κηφισσίαν (Δαϊκαί) Α' Θέσις δρ. 1 — Γ' Θέσις δρ. 0.65

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. 7 π. μ.

Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Ἁγ. Μαρίναν, Μῶλον, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.

ΤΡΙΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Τήνον, Ὑστέρνια, Κόρθιον, καὶ Ἄνδρον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 π. μ. Διὰ Ὑδραν, Σπέτσας, Μονεμβασίαν, Βάττικα, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελίνιτσαν, Καρδαμύλην Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγ. Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον. Κυλλήνην, Μεσολόγγιον καὶ Πάτρας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 8 μ. μ. Λουτράκιον, Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον. Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Βασιλικὴν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν, καὶ Καρθασαράν.

ΣΗΜ. Ἐκάστην Τρίτην διὰ τῶν αὐτῶν προσεγγίσεων Θεσσαλονίκην.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ. 8 π. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 9 μ. μ. Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Λευκάδα, Κόπραιναν, Καρθασαράν καὶ Κέρκυραν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἁγ. Μαρίναν καὶ Ὠρεοὺς.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἁγ. Μαρίναν καὶ Ὠρεοὺς.

Ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. (κατ' εὐθείαν).

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Γραμμαὶ Ἀθηνῶν Π. Ν. Φαλήρου καὶ Ν. Φαλ. Πειραιῶς

Δρομολόγιον ἰσχύον διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον Ἀπὸ τῆς 29 Σεβρίου 1897

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον Ἀκαδημία	Ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιῶς	Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον Πλατεῖα Δημαρχίας	Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας
Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.
6.—	6.—	—	—
6.40	6.40	6.20	6.40
7.20	7.20	7.—	7.20
8.—	8.—	7.40	8.—
8.40	8.40	8.20	8.40
9.20	9.20	9.—	9.20
10.—	10.—	9.40	10.—
10.40	10.40	10.20	10.40
11.20	11.20	11.—	11.20
12.05	12.—	11.40	12.—
M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
12.40	12.40	12.20	12.40
1.20	1.20	1.—	1.20
2.—	2.—	1.40	2.—
2.40	2.40	2.20	2.40
3.20	3.20	3.—	3.20
4.—	4.—	3.40	4.—
4.40	4.40	4.20	4.40
5.20	5.20	5.—	5.—
6.—	6.—	5.40	5.20
6.40	6.40	6.20	6.—
7.20	7.20	7.—	6.40
8.—	8.—	7.40	7.30
	8.40	8.20	8.—
			8.40

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καιρῶ ἐπιτρέποντος

M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
12.05	12.—	12.20	12.—
12.40	12.40	1.—	12.40
1.10	1.25	1.40	1.30
1.40	1.55	2.10	2.—
2.10	2.25	2.40	2.30
2.40	2.55	3.10	3.—
3.10	3.25	3.40	3.30
3.40	3.55	4.10	4.—
4.10	4.25	4.40	4.30
4.40	4.55	5.10	5.—
5.10	5.25	5.40	5.30
5.40	5.55	6.10	6.—
6.10	6.25	6.40	6.30
6.40	6.55	7.10	7.—
7.10	7.25	7.40	7.30
7.40	7.55	8.10	8.—
8.10	8.25	8.40	8.30
—	8.55	9.10	9.—

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας π. μ. 5.35. 6.15 Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν μ. μ. 8.40.20 Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον θ. μ. μ.

ΣΗΜ. Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημαρχίας, ἐν Ν. Φαλήρῳ παρὰ τῶ σταθμῶ, ἐν Ἀθῆναις δὲ παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ. στάσει Ὀρρανίδου καὶ σταθμῶ Μακρυάνην.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Ἐκάστην Δευτέραν Μεσημβρία διὰ Χανιά, Ρέθυμον Ἡράκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν

Μεγάλη ἔκπτωσις Ναύλων